

РЕШЕНИЕ

№ 288

гр. София, 05.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 113 СЪСТАВ, в публично заседание на пети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ИЛИНА В. ЗЛАТАРЕВА**
МИТЕВА

при участието на секретаря **ГЕРГАНА ИВ. ДАНАИЛОВА**
като разгледа докладваното от **ИЛИНА В. ЗЛАТАРЕВА МИТЕВА**
Гражданско дело № 20231110107875 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 124 и сл. ГПК.

Предявен е установителен иск по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1, вр. с чл. 198о, ал. 1 ЗВ от “Софийска вода“ АД срещу В. Е. Ц. за сумата от 6284,57 лева, представляваща задължение за доставена и потребена вода до водоснабден имот, находящ се в ..... за периода от 29.12.2016 г. до 28.04.2022 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението – 29.08.2022 г., до окончателното плащане, съгласно издадената заповед за изпълнение на парично задължение по ч. гр. д. №46490/2022 г. на СРС, 113 състав.

Ищецът твърди, че ответникът е потребител на ВиК услуги за посочения имот на основание пар. 1, т. 2, б. А от ДР на Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационни услуги и чл. 3, ал. 1 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите за ползване на водоснабдителни и канализационни услуги. Предвид посоченото претендира да е налице облигационно отношение, възникнало с ответника за предоставяне на ВиК услуги при публично известни общи условия. Поддържа, че съгласно тези общи условия доставил за процесния период на ответника ВиК услуги (доставка на питейна вода и отвеждане на отпадни води) в посочения обект, като купувачът не е заплатил дължимата цена в установения с чл. 31 от общи условия 30 дневен срок след датата на фактуриране. Заявява, че по време на процесния период доставените и потребени в имота ВиК услуги са измервани от 4 броя индивидуални водомери за топла и студена вода, които били монтирани в банята под номера 2040456, 2040302, 2084772 и 2087584. Във връзка с просочените задължения на ответника по партидата на имота с клиентски номер 1004006313 била открита договора сметка номер 2800049119, като за процесния период от 29.12.2016 г. до 28.04.2022 г. дължимата стойност на потребеното количество ВиК услуги възлизало на 6284,57 лева, за което била издадена и крайна фактура № 0112957208/29.03.2022 г. Иска от съда да признае за установено съществуването на вземанията по заповедта за изпълнение, като му присъди разноски.

Ответникът възразява, че не е собственик и ползвател на описания в исковата молба недвижим имот и не е потребител на ВиК услуги, респективно не е абонат на ищцовото дружество за посочения апартамент. Оспорва твърдението между него и ищцовото дружество да е сключван договор за доставяне и потребление на вода през процесния период. Посочва, че липсвали фактури или други счетоводни документи, които да

установяват сключването на търговска сделка. Оспорва техническата годност на Общия водомер в сградата в режим на етажна собственост, в която се намира процесният имот, както и на индивидуалните водомери. Възразява, че клаузата от Общите условия на „Софийска вода“ АД за рекламация била неравноправна, тъй като ограничава възможността на потребителите да възразят по отношение на получаваните от тях сметки от монополиста, което от своя страна водело до нейната абсолютна нищожност. Оспорва да е потребил твърдяното от ищцовото дружество количество питейна вода. Излага подробни съображения за злоупотреба от страна на ищцовото дружество с монополното му положение, водещо до противоречие с разпоредбите и принципите, залегнали в Конституцията на Република България. Навежда възражение за изтекла погасителна давност.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност и взе предвид доводите и възраженията на страните, приема за установено следното **от правна и фактическа страна:**

По допустимостта на иска

Предявен е по реда на чл.422, ал.1 ГПК установителен иск с правно основание по чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. с 1980, ал. 1 от Закона за водите.

Видно от приложеното ч. гр. дело 46490/2022 г. по описа на Софийски районен съд по същото съдът е издал заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК срещу В. Е. Ц.. Заповедта за изпълнение е връчена на длъжника, който в законоустановения срок по чл. 414 ГПК е депозирал възражение срещу нея. В указания от съда едномесечен срок заявителят е предявил установителен иск в хипотезата на чл. 415, ал.1 т. 1 ГПК, предвид което за ищеца е налице правен интерес от предявената установителна искова претенция и с оглед на идентитета между съдебно предявеното вземане и вземането по заповедта за изпълнение същата е процесуално допустима.

По основателността на иска, съдът намира следното:

За основателността на предявения иск в тежест на ищеца е да установи, че ответникът е потребител на В и К услуги по възникнало между страните облигационно правоотношение, както и че в процесния период ищецът е доставял В и К услуги в претендираните количества в посочения обект, чиято стойност възлиза поне на претендираните суми. При установяване на тези обстоятелства в тежест на ответника е да докаже, че е погасил претендираните вземания.

Съгласно разпоредбата на чл. 3, ал. 1, т. 2 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи, потребители на услугите В и К са собствениците и лицата, на които е учредено вещно право на строеж или право на ползване на жилища и нежилищни имоти в сгради - етажна собственост. Предоставянето на В и К услуги на потребителите срещу заплащане се осъществява от В и К оператори, като в границите на една обособена територия само един оператор може да извършва тази дейност – арг. чл. 1980, ал. 1 и ал. 2 ЗВ.

В настоящия случай е безспорно, че оператор на В и К услуги на територията на гр. София е ищцовото дружество.

Съгласно разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от Наредба № 4/14.09.2004 г., получаването на услугите В и К се осъществява при публично известни общи условия, предложени от оператора и одобрени от собственика (собствениците) на водоснабдителните и канализационните системи или от оправомощени от него (тях) лица и от съответния регулаторен орган, като не се предвижда сключването на отделен писмен договор с всеки потребител. Тези общи условия се публикуват най-малко в един централен и в един местен всекидневник и влизат в сила в едномесечен срок от публикуването им в централния ежедневник (чл. 8, ал. 2 и ал. 3 от наредбата).

В случая несъмнено е, че общите условия на ищцовото дружество са влезли в сила, доколкото са били публикувани и са одобрени с решение на ДКЕВР, като за процесния период приложение намират ОУ, одобрени с решение на ДКЕВР от 17.07.2006 г. и влезли в сила на 01.09.2006 г., както и последващите ОУ, действащи и към настоящия момент, одобрени с решение на КЕВР от 13.07.2016 г. и влезли в сила на 28.08.2016 г.

От приетите по делото писмени доказателства - справка по партидата на В. Е. Ц. в Служба по вписванията – София и писмо от Столична община Дирекция „Общински приходи“ се установява, че ответникът е собственик на $\frac{1}{2}$ идеална част от водоснабдения имот. Ответникът не оспорват верността и доказателствената стойност на вписаните в справката обстоятелства. Съгласно [чл. 2, ал. 1 от Наредба № 2 от 21.04.2005 г. за воденето и съхраняването на имотния регистър](#), имотният регистър е система от данни за недвижимите имоти на територията на Република България, за тяхната индивидуализация, собствениците, носителите на други вещни права, ипотеки, възбрани и други права, предвидени в закон, а в ал. 2 е уточнено, че имотният регистър показва състоянието на посочените в ал. 1 обстоятелства след последното вписване и дава възможност да се проследят хронологично промените във вписаните обстоятелства, както и вписаните актове. Съгласно [чл. 80 ЗКИР](#) актът се вписва, ако праводателят е вписан в имотния регистър като носител на правото, освен при придобиване на право по давност, а съгласно [чл. 82, ал. 1 ЗКИР](#) съдията по вписванията разпорежда да се извърши вписването, след като провери дали са спазени изискванията на закона, както и предвидената от закон форма на акта, с който се признава, учредява, прехвърля, изменя или прекратява вещното право. От изложените разпоредби следва, че представената по делото справка е годно доказателствено средство да установи притежанието на вещно право от ответника и основаната на това договорна обвързаност с ищцовото дружество. Предвид разпоредбата на [чл. 30, ал. 2 ЗС](#) всеки съсобственик отговаря за половината от цената на доставени в имота В и К услуги, като ирелевантно е кой от съсобствениците е ползвал имота в процесния период. Извод в този смисъл следва и от приетото в т. 1 от Тълкувателно решение №2/2017г. по т.д. № 2/2017г. на ВКС, ОСГК. По делото не са налице твърдения и доказателства имотът да се притежава в режим на съпругеска имуществена общност, нито за това облигационното правоотношение да е възникнало само с единия от съсобствениците. Във връзка с изложените в отговора на исковата молба възражения следва да се отбележи, че по делото не се установява върху имота да е учредено вещно право на ползване в полза на трето за спора лице. Ето защо съдът достига до извод, че ответникът отговаря за $\frac{1}{2}$ част от начислените задължения за имота.

Съгласно разпоредбата на чл. 30, ал. 2 ОУ, във връзка с чл. 23 ОУ от 2006 г., респ. чл. 32, ал. 2 във връзка с чл. 25 от ОУ от 2016 г., доставянето на питейна вода и/или пречистване и/или отвеждане на отпадъчни води в сгради – етажна собственост се заплаща въз основа на измереното количество изразходвана вода от водоснабдителната мрежа, като същото се разпределя въз основа на отчет на общия водомер, монтиран на водопроводното отклонение от В и К оператора, и отчетите по индивидуалните водомери, с включени всички разходи и загуби на вода в сградната и вътрешната водопроводна инсталация. Отчитането на показанията на водомерите се извършва от служител на оператора на В и К услуги в присъствието на потребителя или на негов представител (чл. 21, ал. 4 ОУ от 2006 г., респ. чл. 23, ал. 4 от ОУ от 2016 г.), като клаузата на чл. 22, ал. 1 ОУ от 2006 г., респ. чл. 24, ал. 1 от ОУ от 2016 г., регламентира задължението на потребителя да осигурява свободен и безопасен достъп на легитимните длъжностни лица на В и К оператора за извършване на отчети на индивидуалния водомер, монтиран в процесния имот, с оглед определяне на точното количество изразходвана питейна вода. В случаите, когато водопроводната инсталация е проектирана така, че индивидуални водомери в жилищата не могат да бъдат монтирани, разпределението на изразходваното количество питейна вода се извършва съобразно броя на обитателите в жилищата, като при липса на индивидуални водомери или неизправни такива, месечното количество изразходвана питейна вода се определя, както следва – по 6 куб. м. при топлофицирано жилище и по 5 куб. м. при нетоплофицирано жилище за всеки обитател (чл. 25, ал. 4 и ал. 8, т. 1 от ОУ от 2016 г.).

По делото се установява спазване на описаната процедура за разпределение на количеството доставени В и К услуги в процесния имот. От приетото и неоспорено от страните заключение на СТЕ е видно, че процесният имот е водоснабден (намира се в жилищна сграда, която е в експлоатация, в жилищен комплекс с изградена водопроводна и канализационна мрежа), като вещото лице е извършило проверка на издадените фактури и изготвените документи за отчет и констатира, че доставяните до апартамента В и К услуги за исковия период са изчислявани на база реален отчет и самоотчет. Ответникът не оспорва констатациите и изводите на вещото лице, поради което при съвкупна преценка на събрания

доказателствен материал съдът намира за установено, че в полза на ищеца са възникнали изискуеми вземания за стойността на потребени В и К услуги през процесния период, изчислени коректно на база показанията на монтираните изправни водомери в имота за периода 29.12.2016 г. – 28.04.2022 г. Съгласно заключението на неоспорената ССЧЕ за отчетния период от задълженията за имота с клиентски номер 1004006313 са фактурирани през исковия период 29.12.2016 г. – 28.04.2022 г. и същите са на обща стойност 6284,57 лв., поради което искът за главница се явява основателен за половината от посочената сума или за 3142,29 лв.

Предвид частичната основателност на претенцията следва да се разгледа по същество наведеното от ответника при условията на евентуалност възражение за изтекла погасителна давност. Съгласно задължителните тълкувателни разяснения на Тълкувателно решение № 3/18.05.2012 г. по тълк. дело № 3/2011 г. на ВКС, ОСГТК, "понятието "периодични плащания" по смисъла на чл. 111, б. "в" от Закона за задълженията и договорите се характеризира с изпълнение на повтарящи се задължения за предаване на пари или други заместими вещи, имащи единен правопораждащ факт, чиито падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите на плащанията са изначално определени или определяеми, без да е необходимо периодите да са равни и плащанията да са еднакви. " Следователно еднаквостта или различието на размера на задължението за плащане нямат отношение към характеристиката му като периодично, като единствено е необходимо той да е предварително определен или определяем.

Вземанията на ищцовото дружество съдържат изброените признаци на понятието, поради което представляват периодични плащания по смисъла на чл. 111, б. "в" ЗЗД и за тях се прилага тригодишен срок на погасителна давност. Задълженията на потребителите на предоставяните от водоснабдителните дружества услуги са за изпълнение на повтарящи се парични задължения, имащи единен правопораждащ факт – договор, чиито падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите им са изначално определяеми, независимо от това дали отделните плащания са с еднакъв или различен размер.

Ето защо в настоящия случай част от претендираните вземания на ищеца са погасени по давност. Съгласно клаузата на чл. 31, ал. 2 от Общите условия на водоснабдителното дружество от 2006 г., респ. чл. 33, ал. 2 от ОУ от 2016 г., потребителите са длъжни да заплащат дължимите суми за ползваните от тях В и К услуги в 30-дневен срок след датата на фактуриране. Заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК е подадено на 29.08.2022г., като от тази дата установителният иск се счита предявен (арг. чл. 422, ал. 1 ГПК) и погасителната давност за претендираните вземания е прекъсната – арг. чл. 116, б. "б" ЗЗД. В случая следва да се отчете, че в периода 13.03.2020 г. – 20.05.2020 г. давностният срок е спрял да тече на основание чл. 3, т. 2 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците, във връзка с § 13 от ПЗР на ЗИД на Закона за здравето /обн. ДВ, бр. 44/2020 г., в сила от 14.05.2020 г. Ето защо, погасени по давност се явяват вземанията за периода от 29.08.2019 г. до 05.11.2019г. вкл. за които е издадена фактура № 91974359 от 27.09.2019г., тъй като вземането по фактура №9268682165, издадена на 28.10.2019г. е станало изискуемо на 27.11.2019 г., т.е след 05.11.2019г., която дата е релевантна за съобразяване погасените по давност вземания при отчитане на периода от два месеца и 7 дни, по време на който давност не тече съгласно ЗМДВИ. Видно от приетото и неоспорено заключение на ССЧЕ вземанията за периода от 06.11.2019г. до 28.04.2022г. са в размер на 3437,17лв., като ответникът отговаря за ½ част от тази сума. Ето защо, искът следва да бъде уважен за сумата от 1718,58 лв. и за периода 06.11.2019 г. – 28.04.2022 г., отразяващ фактурираните задължения за отчетен период 28.10.2019 г. – 29.03.2022 г., а за разликата до пълния предявен размер от 6284,57 лв. и за периода 29.12.2016 г. – 05.11.2019 г. – да се отхвърли.

По разностките:

В съответствие със задължителните тълкувателни разяснения на Тълкувателно решение № 4/2013 г. на ВКС, ОСГТК, т. 12, съдът следва да се произнесе и по разпределението на отговорността за разноски в заповедното и исковото производство. При този изход на спора на основание чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на ищеца (заявител) следва да

бъдат присъдени направените от него разноски по делото съобразно уважената част от иска в размер на 48,04 лв., държавна такса и юрисконсултско възнаграждение в заповедното производство, както и в размер на 239,47 лв., платени държавна такса, депозит за вещо лице и юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя в размер на 150 лв., за исковото производство. На основание чл. 78, ал. 3 ГПК ответникът има право на направените от него разноски, но представя доказателства за сторени такива само в исковата производство. Съдът намира, че с оглед правната и фактическа сложност на делото възражението на ищеца за прекомерност на платения от ответника адвокатски хонорар в размер на 900 лв. е основателно, като същият следва да бъде намален до минималния размер по Наредба №1 от 09.07.2004г., издадена от Висшия адвокатски съвет, или в случая до сумата от 644,22 лв. Ето защо и съобразно отхвърлената част от иска в полза на ответника се присъжда сумата от 468,06 лв. за разноски в исковото производство.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по иска, предявен от **„СОФИЙСКА ВОДА” АД, ЕИК 130175000**, със седалище и адрес на управление: гр. София, Бизнес Център Интерпред Цар Борис, бул. „Цар Борис III“ № 159, ет. 2 и ет. 3 срещу **В. Е. Ц. с ЕГН ******* със съдебен адрес ..... по реда на чл. 422 ГПК с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1, вр. с чл. 198о, ал. 1 ЗВ, че **В. Е. Ц.** дължи на **„СОФИЙСКА ВОДА” АД, ЕИК 130175000** сумата от **1718,58лв.**, представляваща стойността на доставени В и К услуги за отчетен период, фактуриран от 28.10.2019г. до 29.03.2022г. вкл. в обект, находящ се в гр. София с договорна (съдебна) сметка към клиентския номер 1004006313, ведно със законната лихва върху сумата от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК – 29.08.2022 г., до окончателното ѝ изплащане, за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 26.09.2022 г. по гр. д. №46490/2022 г. по описа на СРС, 113 състав, като **ОТХВЪРЛЯ** иска с правно основание чл. 422 ГПК, вр. с чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. с чл. 198о, ал. 1 ЗВ за разликата над уважения размер от 1718,58 лв. до пълния предявен размер от 6284.57 лв. и за останалата част от периода.

ОСЪЖДА В. Е. Ц. с ЕГН ***** със съдебен адрес ..... да плати на **„СОФИЙСКА ВОДА” АД, ЕИК 130175000**, със седалище и адрес на управление: гр. София, Бизнес Център Интерпред Цар Борис, бул. „Цар Борис III“ № 159, ет. 2 и ет. 3 на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **48,04 лв.** за разноски в заповедното производство, както и сумата от **239,47 лв.** за разноски в исковото производство.

ОСЪЖДА „СОФИЙСКА ВОДА” АД, ЕИК 130175000, със седалище и адрес на управление: гр. София, Бизнес Център Интерпред Цар Борис, бул. „Цар Борис III“ № 159, ет. 2 и ет. 3 да заплати на **В. Е. Ц. с ЕГН ******* със съдебен адрес ..... на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата от **468,06 лв.** за разноски в исковото производство.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____